

Vacker rörelse i rummet när smycke blir dans

I Luftkub/Concrete möts smyckekonst och koreografi. Lis Hellström Sveningsson fascineras av föränderliga tecken på Atalante.

Av Lis Hellström Sveningsson

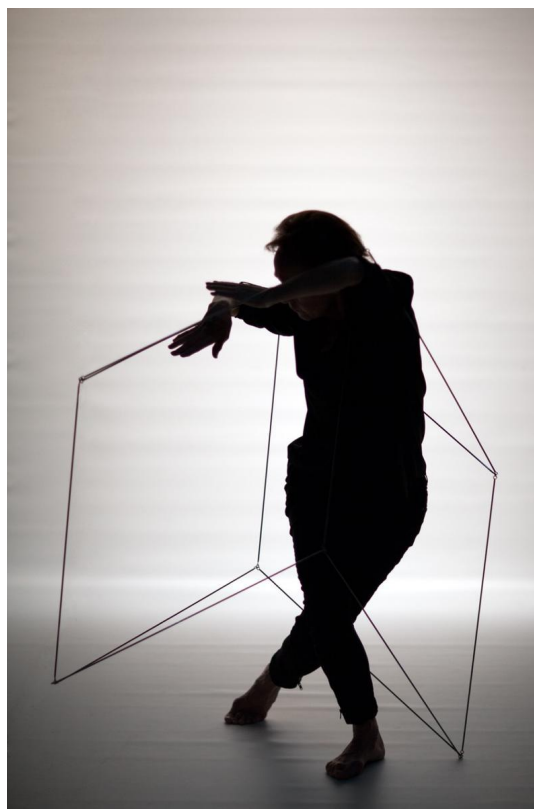
DANS

Luftkub/Concrete

Atalante

Idé och koncept: Eva Ingemarsson och Lena Birgitsdotter
Koreografi och dans: Eva Ingemarsson
Smyckekonstnär: Lena Birgitsdotter
Ljus: Viktor Wendin
Musik: Ikue Mori

Den samtida dansen söker sig gärna till nya rum, men den traditionella scenen kan också omformas till utmanande platser. Koreografen Eva Ingemarsson använder Atalantes scen som en förvandlingsbar låda. Hennes verk har rört sig i kuber, spegelskogar och gravfält – ibland med publikens förflyttningar som interaktiva val. Rummen skapas tillsammans med konstnärer från andra fält. I det nya verket Luftkub/Concrete utgår samarbetet från smyckekonstnären Lena Birgitsdotters ledade kub.

LINJESPEL. EVA INGEMARSSONS KOREOGRAFI MÖTER RÖRLIGA LINJER I LENA BIRGITSDOTTERS SMYCKEKONST.

Birgitsdotter prövar sin rörliga form i olika skalor – utställningen i Atalantes foajé visar spännande exempel på ringar, halssmycken och broscher. Idén att låta kuben i större format omsluta en hel kropp konkretiseras i kontakten med Eva Ingemarssons koreografi.

Arbetet har utvecklats under några år och den medvetet prövande långsamheten är en av föreställningens kvaliteter. Vi ser ett vackert möte mellan konstnärer som tillsammans tänjer på ramarna för sin konst. Viktor Wendins känsliga ljussättning med aktiva skuggor räknas också hit.

På scenen ger fotofondens vita ark en lika enkel som sofistikerad yta för smycke och rörelse att avtecknas mot. En av utgångspunkterna i Birgitsdotters arbete är att undersöka metalltråden som en tecknad linje. Och det är just de föränderliga tecknen som fascinerar när kubens och dansarens svartklädda kropp möts. Ikue Moris sprött klirrande musik lägger till meditativa dimensioner.

Kuben ligger först som en sexsidig figur på golvet. Eva Ingemarsson lägger sig bredvid och liksom mäter ut kroppens linjer innan hon försiktigt börjar sin hantering av kubens. Hon plockar, lyfter och sträcker. Smycket framstår som en kommunicerande personlighet.

Det tar en stund innan linjerna faktiskt bildar en kub. Den förändras sedan i det oändliga, sidorna kan föras samman till en uppåtsträvande pelare, eller dras isär till en korg som dansaren kan kliva in i.

Med imponerande precision håller Eva Ingemarsson ordning på alla linjer, bestämt och varsamt ger hon både rörelsen och smycket rum.
